ANSELMUS CANTUARIENSIS
12. Jh. Seite 7r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1025
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

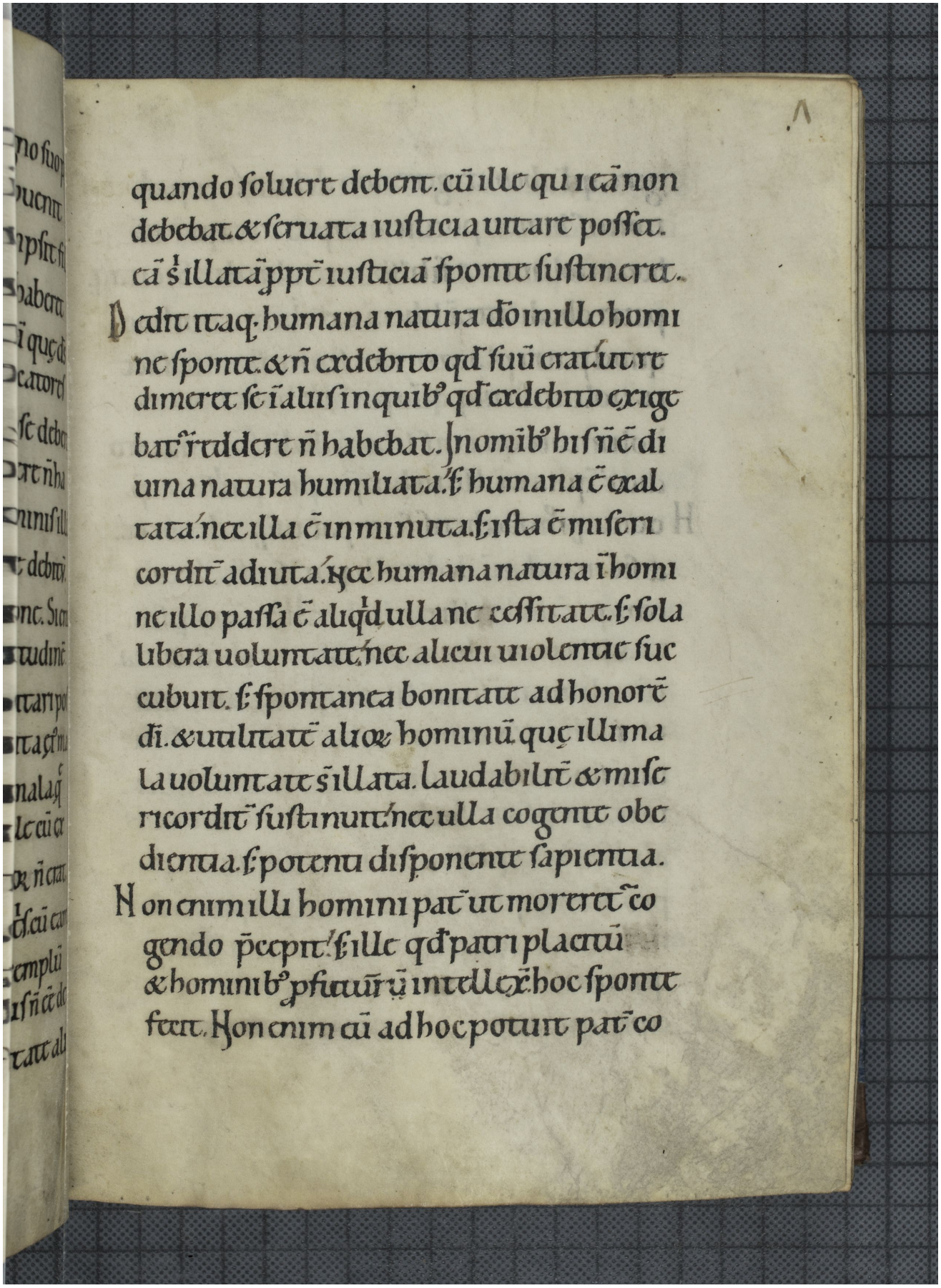

quando soluere debent. cũ ille qui eã non
debebat & seruata iusticia uitare posset.
eã s̃ illatã ꝓpt̃ iusticiã sponte sustineret.
Dedit itaq; humana natura d̃o in illo homi
ne sponte. & ñ ex debito qd̃ suũ erat. ut re
dimeret se ĩ aliis in quib⁹ qd̃ ex debito exige
bat̃ reddere ñ habebat. In omib⁹ his ñ ẽ di
uina natura humiliata. s̃ humana ẽ exal
tata. nec illa ẽ inminuta. s̃ ista ẽ miseri
cordit̃ adiuta. Nec humana natura ĩ homi
ne illo passa ẽ aliq̃d ulla necessitate. s̃ sola
libera uoluntate. nec alicui uiolentie suc
cubuit. s̃ spontanea bonitate ad honorẽ
d̃i. & utilitatẽ aliorũ hominũ. quę illi ma
la uoluntate s̃ illata. laudabilit̃ & mise
ricordit̃ sustinuit. nec ulla cogente obe
dientia. s̃ potenti disponente sapientia.
Non enim illi homini pat̃ ut moreret̃ co
gendo p̃cepit. s̃ ille qd̃ patri placitũ
& hominib⁹ ꝓfuturũ intellexit. hoc sponte
fecit. Non enim cũ ad hoc potuit pat̃ co